

Българска-ша дръжава, основана още въ 678 л. зарадъ пръвенство на Балканскый полжостровъ пустила ся въ дълговрѣмненны крѣвавы борбы съ Византійско-то царство и не веднажъ остояло на подвоицѣ дали источно-римскый царь ще остане пръвъ владѣтель на полжострова, и не веднажъ Българска войска достигала до стѣны-ты на горделивѣхъ Византійж. Нѣ най-сѣтнѣ Византійци-ти излѣзохъ на главѣхъ и Българско-то царство два-пѣти падало подѣ византійскѣ власть. Подновено въ 1186 л. то ся прибрало въ тѣсны прѣдѣлы и подѣлено испослѣ на нѣколко дѣлове, отъ вжтрѣшны раздоры и отъ непрѣстайны борбы съ Византійцы-ты и съ Сръбы-ты, то ослабижло и ся поклонило подѣ побѣдоносно-то оржіе на османскы-ты Турцы въ 1396 л. И у Българы-ты, както и у Сръбы-ты, (освѣтъ еднѣ малкѣ чясть, коя-то испослѣ пріѣхъ исламскѣ вѣрѣ), вкорени ся православна-та вѣра, ако и много пѣти да ся прѣввивахъ Българскы-ты владѣтелие камъ римскы-ты папы, повечето по политическы причины и по ненависть камъ властолюбивы-ты Грыцы. Хубави-ти крѣхкы начатци отъ буйно-цвѣтнѣхъ-тѣхъ Българскѣ Книжнинѣхъ въ края на Х-ый вѣкъ, полинѣхъ и загинѣхъ у непрѣстайны-ты крѣвавы борбы, а останкы-ты ѣ загинѣхъ въ истребительный огнь запаленъ отъ фанатизма на властолюбивы-ты фанариоты, кои-то сполучили да ся натурять на Българы-ты, като духовни водителие, и за да имъ задушять народно-то чувство подновили ослепѣ-ты, едно врѣмя подчинены отъ Нѣмци-ти по крайбалтійскы-ты и крайлабскы-ты страны.

И югословены-ты покрай Адриатическо море ся устроили самостоятелны градскы общины, между кои-то ся прочу *Добровникъ*. За тѣхъ градскы общины много врѣмя ся карали и борили Маджарско и Венеціянска-та Република, коя-то найсѣтнѣ ся и утвърди край Адриатическо море. Нѣ то быде замалко, защо-то и источно-то крайморіе на това море паднѣхъ подѣ власть на османцы-ты. Словенска-та книжнина по това крайморіе, наблизу до просвѣщенѣхъ Италійж, цвѣтнѣла и дала добъръ плодъ въ това врѣмя, кога-то по другы-ты словенскы страны была заспала.

Отъ тоя бръзь поглядъ възъ исторіѣхъ-тѣхъ на Словены-ты види ся, че тоя многоброепъ народъ еще въ глѣбокѣхъ старинѣхъ былъ изгубилъ прѣвобытно-то си народно един-